

γέρων.» Ἔλα τώρα πλέον εἰς τὴν φωτιὰν νὰ στεγνώσῃς τὰ φορέματά σου, διότι εἶσαι, καθὼς βλέπω βρεγμένος, καὶ ἄλλα ρούχα δὲν ἔχομεν ν' ἀλλάξῃς. «Δὲν φοβοῦμαι ἀπὸ τέτοια μικρὰ πράγματα, παπποῦ γνωρίζεις, ὅτι εἶμαι συνειθισμένος εἰς τὰς βροχὰς καὶ τὴν ὑγρασίαν.»

«Ναί, τέκνον μου, ἀλλ' ἄλλως ἔχει τὸ πρᾶγμα ἐδῶ, ὅπου εἶσαι κλεισμένος χωρὶς νὰ κινῆσαι, ὥστε ἄκουσον τὴν συμβουλὴν μου καὶ ἔλα πλησίον τῆς φωτιᾶς.»

Ἰδοὺ, κατὰ τὴν συμβουλὴν σου· ἐπιθυμῶ δὲ ἀπὸ τοῦδε νὰ κάμνω ἀκριβῶς ὅπως μοὶ λέγεις· διότι καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τὸ λέγει, καὶ ἐγὼ αὐτὸς τὸ ἤρῃα, ὅτι τὰ παιδιὰ πρέπει νὰ ὑπακούουν τοὺς γονεῖς των πάντοτε, παρακαλῶ δὲ νὰ μὲ συγχωρήσῃς, διότι ἐξ αἰτίας τῆς παρακοῆς μου ἐκλείσθημεν ἐδῶ μέσα εἰς τὸ κτηνοστάσιον· ἄλλοτε θὰ σὲ ὑπακούω κατὰ γράμμα. Ἰδοὺ τὸ χέρι μου πρὸς βεβαίωσιν!»

Ὁ γέρων ἔθλιψε τὴν χεῖρα τοῦ παιδιοῦ εἰς τὴν ἰδικήν του, ἐνῷ οἱ ὀφθαλμοὶ του ἐπληρώθησαν δακρύων ἕνεκα τῆς εὐχαριστήσεως, τὴν ὁποίαν ἠσθάνθη ἐκ τῆς εὐκρινούς ταύτης διαβεβαίωσης τοῦ Ἰακώβου.

Ἔχε τὴν εὐχὴν μου, τέκνον μου. Ὁ Θεὸς βεβαίως θὰ σὲ εὐλογήσῃ, ἐὰν προσπαθῇς νὰ ζῇς κατὰ τὸ θέλημά του τὸ ἅγιον.» Τώρα δὲ, ἀφοῦ οὕτως ἠδόκησε νὰ κατακλεισθῶμεν ἐδῶ ὑπὸ τῆς χιόνης, ἃς μὴ χάνωμεν τὸν καιρὸν μας ἐπὶ ματαίῳ. Προτείνω δὲ νὰ χρησιμοποιοῦν τὸ χαρτί καὶ τὴν μελάνην, τὰ ὁποῖα ἔφερες μαζύ σου, κρατῶν εἶδος ἡμερολογίου ὧλον ὅσον μᾶς συμβαίνει καθ' ἑκάστην ἐδῶ.»

«Ἀξιόλογα!» ἀνεφώνησεν ὁ Ἰακώβος, «θὰ εὐχαριστηθῶν πολλὰ καὶ οἱ γονεῖς μου καὶ τὰ ἀδελφά μου, νὰ ἀκούσουν αὐτὰ κάμμιν ἐσπέραν, ὅταν ἐπιστρέψωμεν οἴκαδε. Ἄς ἀρχίσωμεν δὲ ἀπὸ σήμερον 24 Νοεμβρίου.»

«Καλλίστα!» εἶπεν ὁ γέρων· «ἀλλὰ μοὶ φαίνεται, ὅτι καίεται κατὶ τι· δὲν αἰσθάνεσαι τοῦτο;»

«Ἔτσι μοὶ φαίνεται,» ἀπεκρίθη ὁ Ἰακώβος· «γραφέντες δὲ πρὸς τὰ ὅπισθεν παρετήρησαν μετὰ φρίκης, ὅτι τὸ πῦρ εἶχε διαδοθῇ ἀπὸ τοῦ μέρους, ὅπου συνειθίζον νὰ ρίπτουν τὴν στάκην, εἰς ἐν δερμάτιον ἀχύρων, τὸ ὅποιον ὁ Ἰακώβος εἶχε τοποθετήσῃ ἐκεῖ προσκαίρως, χωρὶς νὰ σκεφθῇ, ὅτι ἠδύνατο ν' ἀναφλεχθῇ ἐκ τινος ἐναπομείναντος ἐν αὐτῇ σπινθῆρος.»

Ἀμφότεροι εὐρέθησαν ἐν ῥιπῇ ὀφθαλμοῦ ἐπὶ τοὺς πόδας των, καὶ ὁ μὲν Ἰακώβος δι' ἐνὸς πηδήματος εὐρέθη πλησίον τοῦ καπνίζοντος δέματος, καὶ ἤρχισε νὰ κτυπᾷ αὐτὸ μὲ τὰς χεῖράς του, νομίζων διὰ τούτου νὰ σβέσῃ τὴν ἀρχομένην νὰ ἀναδίδεται φλόγα· ἀλλὰ δυστυχῶς ἀντὶ τούτου ὑπεξέκαυσεν αὐτὴν, ἔκαυσε δὲ καὶ

τὰς χεῖράς του· ὁ δὲ γέρων, μᾶλλον παπειραμένος τοῦ Ἰακώβου, εὐθὺς ἀφοῦ ἠδυνήθη νὰ φθάσῃ ἐκεῖ ἕνεκα τῆς χωλότητός του, λαβὼν τὸ δερμάτιον εἰς τὰς ἀγκάλας του φλέγον, ἔρριπεν αὐτὸ εἰς τὴν ἐστίαν, εἶπε δὲ εἰς τὸν Ἰακώβον νὰ παραμερίσῃ πᾶν ὅ,τι ἦτο καύσιμον ἀπὸ πλησίον τῆς ἐστίας ἵνα μὴ διαδοθῇ τὸ πῦρ εἰς τὰ πέριξ.

Τὴν διαταγὴν ταύτην ὁ Ἰακώβος ἐξετέλεσε μετὰ σπουδῆς, ἔπειτα δὲ ἔσπευσε πρὸς τὸ μέρος, ὅπου ἦτο ὁ γέρων. Ἐν τῷ μεταξὺ, αἱ φλόγες εἶχον διαδοθῇ εἰς ὅλον τὸ δερμάτιον, ὁ δὲ καπνὸς καὶ ἡ θερμότης ἦτο τόσον μεγάλη, ὥστε ἐκινδύνευον νὰ πνιγούν ἐξ αὐτῶν. «Ἰδοὺ μία ἀπρονοησία, τὴν ὁποίαν ἐκάμαμεν, Ἰακώβε,» εἶπεν ὁ γέρων, «ἐὰν εἴχομεν προβλέψει ὀλίγον ὕδωρ, δὲν θὰ περιηρχόμεθα εἰς τὸν κίνδυνον τοῦτον νὰ ψηθῶμεν ὡς ποντικοί, εἰς τὴν τρύπαν των· μὲ ἕνα μόνον κἄδδον, θὰ ἐσθόμεν τὸ πῦρ· ἀλλὰ τώρα πρέπει νὰ κάμωμεν ὅ,τι δυνάμεθα πρὸς ἀπολύτρωσίν μας. Ἐμπρός, λοιπὸν—κάμνε ὅ,τι μὲ βλέπεις κάμνοντα.» Λαβὼν δὲ διὰ τινος σιδήρου, ἐκεῖ που εὐρεθέντος, μέρος τοῦ καιομένου ἀχύρου, ἐσῆκωσεν αὐτὸ ὑψηλὰ ἐντὸς τῆς ἐστίας, διὰ δὲ τῆς βοήθειας τοῦ σχηματισθέντος ἐκ τοῦ ἰσχυροῦ πυρὸς βέδματος, ἀνεσύρθη πρὸς τὰ ἄνω καὶ ἐγένετο ἄφαντον· τὸ παράδειγμα τοῦ γέροντος ἐμιμήθη καὶ ὁ Ἰακώβος, καὶ διὰ τοῦ μέσου τούτου εἰς ὀλίγα λεπτά κατῴρθωσαν νὰ διαφύγουν τὴν ἐπαπειλούσαν αὐτοὺς πνιγμονὴν, κατὰ μικρὸν δὲ νὰ σβύσουν καὶ αὐτὸ τὸ πῦρ, ὥστε ἀπὸ τοῦ ἀπλέτου φωτός, εἰς τὸ ὅποιον ἦσαν ἕνεκα τῶν φλογῶν, εὐρέθησαν ἤδη εἰς βαθὺ σκότος.

«Πόσον εὐγνώμονες πρέπει νὰ ᾔμεθα εἰς τὸν Θεόν,» εἶπεν ὁ γέρων, «ὅτι μᾶς διεφύλαξεν ἀπὸ τὸν τρομερὸν θάνατον τοῦ νὰ καῶμεν ζῶντες μετὰ τοῦ κτηνοσταίου! καὶ τοῦτο, διότι δὲν ἐλάβομεν τὰς ἀναγκαῖας προφυλάξεις καθ' ἑνὸς τοιοῦτου συμβάντος. Ἄς κάμωμεν λοιπὸν διὰ μιᾶς ὅ,τι δὲν ἐκάμαμεν ἕως τώρα· ἄς ἀνοίξωμεν ὅπῃ τινα εἰς τὸ παράθυρον καὶ ἄς πληρώσωμεν τὸν κἄδδον ἐκεῖνον χιόνος, οὕτω θὰ ἔχωμεν ὕδωρ πρὸς πόσιν καὶ ἄλλας χρεῖας ὡς καὶ διὰ πᾶν ἀπρόοπτον.»

Δορεῖος ὁ Ῥατάπου.

Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Κύρου, ἀνέβη εἰς τὸν θρόνον τῆς Περσίας Καμβύσης ὁ υἱὸς αὐτοῦ· ἦτο δὲ ὁ Καμβύσης σκληρὸς τύραννος, καὶ ὅταν ἀπέθανε, Μάγος τις ἡ Ἱερεὺς Πέρσης παρουσιάσθη καὶ διΰσχυρίζετο, ὅτι ἦτο υἱὸς τοῦ Κύρου, καὶ πραγματικῶς ἐβασίλευσεν ἐπὶ τινα καιρὸν ὡς τοιοῦτος.

Ἐπτά ὅμως ἐκ τῶν εὐγενῶν τῆς Περσίας, εἰς τῶν

ὁποίων ἦτο καὶ ὁ Δαρεῖος ὁ υἱὸς τοῦ Ὑστάσπου, συν-
ομήσαντες κατ' αὐτοῦ τὸν ἐξεθρόνισαν καὶ τὸν ἐφόνευ-
σαν. Ἐπειδὴ δὲ δὲν συναφώνουν ποῖος ἐξ αὐτῶν νὰ βα-
σιλεύσῃ, ἀπεφάσισαν νὰ δεύσουν ἔφιπποι ἡμέραν τινά,
καὶ ἐκεῖνος, τοῦ ὁποίου ὁ ἵππος ἤθελε χρεματίσαι πρῶ-
τεχνάσματος τοῦ ἵπποκόμου του, καὶ οὕτως ἀνέβη ἐπὶ
τοῦ θρόνου τοῦ Κύρου. Ὁ Δαρεῖος οὗτος εἶναι ἐκεῖνος,
ὅστις ἀναφέρεται ἐν τῇ Βιβλίῳ τοῦ Ἑσδρα, ὅτι ἐπέ-
τρεψεν εἰς τοὺς Ἰουδαίους νὰ ἀνοικοδομήσωσι τὸν ναὸν
τῆς Ἱερουσαλὴμ κατὰ τὸ διάταγμα τοῦ μεγάλου Κύρου.

Δαρεῖος ὁ υἱὸς τοῦ Ὑστάσπου.

τος, ν' ἀναγνωρισθῇ ὑπὸ τῶν ἄλλων βασιλεὺς! Παράξε-
νος τρόπος ἐκλογῆς βασιλείας, καὶ ὅμως πολλάκις χει-
ρότεροι τοῦ Δαρείου ἄνθρωποι ἀνέβησαν εἰς θρόνους βα-
σιλικούς δι' ὁμοίων καὶ χειροτέρων μέσων.

Ἐκ τῶν ἐπτά εὐγενῶν ἐπέτυχεν ὁ Δαρεῖος διὰ τινος

οἵτινες εἶχον ἐμποδισθῇ διὰ τῶν μηχανορραφῶν τῶν Σα-
μαρειτῶν. Ἐκτὸς τούτου ὁ Δαρεῖος ἔδωκεν εἰς αὐτοὺς
ὀπίσω ὅλα τὰ χρυσὰ καὶ ἀργυρὰ σκεύη, τὰ ὅποια εἶχε
μεταφέρει ἐξ Ἱερουσαλὴμ εἰς Βαβυλῶνα ὁ μέγας Να-
βουχοδονόσορ.

Ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ οἱ Πέρσαι εἰσέβαλον εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἐλπίζοντες νὰ καθυποτάξουν καὶ τοὺς ἄλλους Ἕλληνας, ὅπως ἔπραξαν εἰς ἄλλα πολλὰ ἔθνη· ἀλλ' εὗρον πολλὴν διαφορὰν μεταξὺ τῶν Ἑλλήνων καὶ Ἀσιανῶν, διότι νικηθέντες κατὰ κράτος εἰς τὸν Μαραθῶνα

αὕτη ἀπέτυχεν· ἐνῷ δὲ ἡτοίμαζε στρατὸν μέγαν, νὰ προσβάλῃ τοὺς Ἕλληνας διὰ τε ξηρᾶς καὶ θαλάσσης, ὁ θάνατος ἐπῆλθε καὶ ἡ ἐκστρατεία ἐγένετο ὑπὸ τοῦ υἱοῦ τοῦ Ξέρξου μετὰ τῆς αὐτῆς καὶ ἔτι χειροτέρας τύχης.

Λωτός ὁ ἱερός τῆς Αἰγύπτου.

ὑπὸ τοῦ Θεμιστοκλέους, ἠναγκάσθησαν νὰ ἀπέλθουν τῆς Ἑλλάδος κατησχυμένοι.

Μετὰ τοῦτο ὁ Δαρεῖος ἐξεστράτευσε κατὰ τῶν Σκυθῶν, τῶν σημερινῶν Ῥώσων, ἀλλὰ καὶ ἡ ἐκστρατεία

Ὁ λωτός.

Τὸ ὄνομα τοῦτο φέρουν διάφορα εἶδη φυτῶν τῆν σήμερον· πολλὴ δὲ ὅμως ὑπάρχει διχογνωμία περὶ τοῦ,